

Povodom navoda objavljenih u dnevnom listu "Danas" dana 11.03.2026. godine, kojima se implicira postojanje "institucionalne krize" na Medicinskom fakultetu u Beogradu, a u skladu sa načelom "*audiatur et altera pars*", ovim putem osporavam osnovanost, verodostojnost i pravnu utemeljenost navoda iznetih od strane profesora Olivera Stojkovića, u svojstvu člana neformalnog udruženja "Zajednica za odbranu autonomije Medicinskog fakulteta".

Nesporna je okolnost da je sednicom Saveta Medicinskog fakulteta u Beogradu, održanom dana 02.09.2025. godine, predsedavao dr Marko Lens. S obzirom na to da su nosioci funkcija predsednika i zamenika predsednika Saveta prethodno deponovali svoje ostavke, te da je uočen nedostatak volje među članovima Saveta iz reda nastavnog osoblja da preuzmu funkciju predsedavajućeg, Savet je pristupio izboru predsedavajućeg na predlog studentskih predstavnika. Shodno tome, dr Marko Lens je izabran javnim glasanjem prisutnih članova. Predmetni izbor sproveden je u striktnoj saglasnosti sa odredbama člana 128. stav 12. Statuta Medicinskog fakulteta u Beogradu, kao i člana 6. stav 11. Poslovnika o radu Saveta. Navedene norme imperativno propisuju da do momenta konstituisanja novog rukovodstva, odnosno izbora predsednika ili zamenika predsednika, članovi Saveta putem javnog glasanja biraju lice koje će vršiti funkciju predsedavajućeg. Iz čistog gramatičkog tumačenja citirane statutarne odredbe jasno proizilazi da mandat predsedavajućeg nije ograničen na "*ad hoc*" bazi (za jednu sednicu), već se proteže na celokupan interregnum, odnosno na vremenski period do pravosnažnog izbora novog predsednika ili zamenika predsednika Saveta.

Navodi profesora Stojkovića, kojima se konstituisanje funkcije predsednika Saveta uslovljava isključivim posedovanjem nastavnog zvanja profesora, materijalnopravno su neosnovani i lišeni legitimne pravne podloge. Shodno relevantnim odredbama Zakona o visokom obrazovanju i Statuta Medicinskog fakulteta u Beogradu, predsednik Saveta bira se iz reda članova koji su predstavnici visokoškolske ustanove. Dakle, svaki punopravni član Saveta koji predstavlja Fakultet, bez obzira na to da li pripada redu nastavnog ili nenastavnog osoblja, poseduje puni procesnopravni legitimitet za izbor na funkciju predsednika Saveta.

Profesor Stojković zanemaruje distinkciju između stalne funkcije predsednika Saveta i instituta predsedavajućeg. Dok pozitivnopravni propisi taksativno određuju krug lica sa pasivnim biračkim legitimitetom za funkciju predsednika Saveta, ne postoje zakonska i statutarne ograničenja, niti prekluzivni uslovi kada je u pitanju izbor predsedavajućeg. Shodno načelu autonomije volje kolektivnog organa, funkciju predsedavajućeg može vršiti i član Saveta imenovan od strane osnivača. Ovakvo postupanje usmereno je na očuvanje kontinuiteta rada organa upravljanja i sprečavanje blokade odlučivanja do okončanja izbornog postupka, što je u potpunosti u duhu načela efikasnosti i ekonomičnosti postupka.

Navodi prof. Stojkovića kojima se rektoru Univerziteta u Beogradu atribuiraju ovlašćenje za utvrđivanje nezakonitosti odluke o izboru vršioca dužnosti dekana, pravno su neosnovani i irelevantni. Profesor Đokić, uprkos akademskom statusu, ne poseduje svojstvo ovlašćenog tumača pozitivnopravnih propisa, niti je rektor, shodno članu 26. Statuta Univerziteta u Beogradu, titular nadležnosti za vršenje nadzora nad zakonitošću i pravilnošću rada organa fakulteta, konkretno Saveta fakulteta. Odsustvo ovlašćenja rektora u pogledu ispitivanja merituma odluka organa fakulteta potvrdio je i Ombudsman Univerziteta u Beogradu aktom od 09.09.2025. godine.

Nasuprot neosnovanim i pravno neutemeljenim navodima profesora Stojkovića, kojima se tendenciozno i bez pravnog osnova osporava aktivna legitimacija dr Marka Lensa u svojstvu predsedavajućeg Saveta, ističe se nepobitna pravna činjenica da imenovani vrši navedenu funkciju u režimu *“ad interim”*, a sve do okončanja izbornog postupka. S obzirom na to da nadležni organ u okviru tekućeg saziva nije konstituisan u celini, niti je sprovedena procedura izbora predsednika i zamenika predsednika, dr Lens zadržava sve prerogative predsedavajućeg na osnovu instituta *“prolongatio imperii”*. Ovakvo postupanje je nužno radi očuvanja pravnog kontinuiteta, sprečavanja pravne praznine i obezbeđivanja nesmetanog funkcionisanja organa upravljanja u skladu sa načelom efikasnosti.

Argumentacija profesora Stojkovića počiva na selektivnoj interpretaciji činjeničnog supstrata, uz tendenciozno zanemarivanje pravno relevantne okolnosti diskontinuiteta u radu Saveta. Naime, predmetni organ nalazio se u stanju faktičke i pravne pasivnosti u pogledu vršenja poverenih javnih ovlašćenja u periodu od novembra 2024. godine do septembra 2025. godine. Navedeni prekid u vršenju funkcije predstavlja bitnu povredu principa kontinuiteta rada ustanove, što je okolnost od prejudicijelnog značaja za pravilnu pravnu kvalifikaciju i utvrđivanje pravne odgovornosti – elemente koje imenovani u svom izlaganju u potpunosti ignoriše, čime narušava integritet materijalne istine.

U svetlu izloženog, naročito se apostrofira procesna ažurnost Saveta, koji je preduzimanjem blagovremenih radnji u tekućoj godini obezbedio zakonitu sukcesiju finansijskih akata. Ovakvim postupanjem osiguran je kontinuitet finansiranja i zakonitost trošenja budžetskih sredstava, čime je u celosti ispunjena zakonska obligacija organa upravljanja u skladu sa načelom savesnosti i savesnog postupanja. Prvi put u istoriji Medicinskog fakulteta, predmetni postupak sproveden je uz striktnu primenu imperativnih odredbi Zakona o visokom obrazovanju, koje propisuju da Savet, kao organ upravljanja, donosi finansijski plan i usvaja izveštaj o poslovanju isključivo na osnovu obrazloženog predloga stručnog organa. Tekuća poslovna godina predstavlja presedan u pogledu transparentnosti i zakonitosti rada, s obzirom na to da su svi nacrti finansijskih dokumenata prethodno podneti na uvid i izjašnjenje Nastavno-naučnom veću, radi utvrđivanja validnog predloga od strane ovog stručnog tela. Zahvaljujući savesnom postupanju i preduzetim pravnim radnjama članova Saveta, otklonjen je rizik od nastupanja finansijske blokade i ugrožavanja kontinuiteta rada ustanove, uprkos procesnoj opstrukciji od strane pojedinih članova Saveta iz reda nastavnog osoblja. Imenovani članovi, neopravdanim odsustvom sa sednica, svesno su onemogućavali formiranje kvoruma za odlučivanje, čime su postupili suprotno načelu savesnosti i odredbama Statuta koje regulišu rad organa upravljanja.

Navodi profesora Stojkovića, kojima se implicira da je prethodna dekanka, profesorka Tatjana Simić, nelegalno smenjena predstavljaju isključivo njegovu proizvoljnu ocenu i subjektivnu interpretaciju relevantnih odredbi Statuta i Zakona o visokom obrazovanju, lišenu utemeljenja u pravno relevantnim činjenicama. Ukazujem na činjenicu da je protiv Odluke Saveta fakulteta od 02.09.2025. godine, profesorka Simić pokrenula upravni spor pred nadležnim Upravnim sudom, a da je sud, odlučujući o predlogu tužilje, doneo rešenje kojim se odbacuje zahtev za određivanje privremene mere odlaganja izvršenja pobijanog akta, čime je potvrdio neposrednu izvršnost donete odluke do okončanja meritornog postupka.

U svojstvu savesnog lekara i nosioca javne funkcije, ukazujem na meritorno Mišljenje Etičkog odbora Srbije, kojim je utvrđeno postojanje teških povreda Kodeksa profesionalne etike od

strane prof. dr Tatjane Simić. Imenovana je, u produženom vremenskom kontinuitetu, sprovodila naučno-istraživački rad nad biološkim materijalom pacijenata bez prethodno pribavljenih neophodnih odobrenja nadležnih etičkih odbora, kao i bez validnog informisanog pristanka pacijenata, čime je postupila suprotno imperativnim odredbama Zakona o zdravstvenoj zaštiti i Zakona o pravima pacijenata. Nadalje, prof. dr Simić je, u svojstvu dekana i odgovornog lica visokoškolske ustanove, odbila da postupi po obavezujućem upravnom aktu - rešenju resornog ministra zdravlja, kojim je izričito zabranjeno sprovođenje istraživanja na pacijentima i ljudskom materijalu bez prethodne saglasnosti etičkog odbora matične zdravstvene ustanove. Ovakvim postupanjem, kao i odbijanjem saradnje sa Etičkim odborom Srbije kao najvišim stručnim telom na nivou Republike Srbije, imenovana je direktno ugrozila korpus prava pacijenata i narušila međunarodno prihvaćene etičke standarde, uključujući odredbe Helsinške deklaracije i Konvencije o ljudskim pravima i biomedicini.

Dok je profesor Stojković, u periodu od septembra prethodne kalendarske godine do danas, kontinuirano vršio opstrukciju procesa rada i iznosio materijalno neutemeljene navode usmerene protiv zakonitosti rada organa upravljanja i poslovnog organa, Medicinski fakultet Univerziteta u Beogradu je, postupajući u granicama svojih zakonskih ovlašćenja i poverenih javnih funkcija, obezbedio kontinuitet u radu i nesmetano odvijanje nastavne, naučnoistraživačke i zdravstvene delatnosti. Imenovani tendenciozno nastoji da od članova akademske zajednice prikrije pravno relevantne činjenice utvrđene u postupcima nadzora i revizije, kojima su konstatovane flagrantne neusklađenosti i normativne divergencije opštih akata Fakulteta u odnosu na kogentne norme pozitivnopravnih propisa, odnosno imperativna pravila koja subjekti prava ne mogu derogirati niti isključiti svojom voljom. Nadalje, u postupanju profesora Stojkovića manifestuje se nedvosmislena intencija usmerena ka relativizaciji, odnosno marginalizaciji ekscesne prirode imperativnih obaveza ove visokoškolske ustanove u pogledu saniranja utvrđenih pravnih defekata i otklanjanja procesnih nepravilnosti. Predmetni nezakoniti akti i propuštanja ne samo da generišu sistemsku opstrukciju u radu organa rukovođenja i stručnih tela, već neposredno vrše derogaciju institucionalnog integriteta i javnog kredibiliteta Fakulteta, čime se ozbiljno kompromituje status ustanove od posebnog društvenog značaja.

Polazeći od iznetih navoda prof. Stojkovića u okvirima akademske debate, nameće se pitanje da li imenovani postupa u cilju zaštite institucionalnih interesa Fakulteta kao pravnog lica, ili u cilju ostvarivanja partikularnih interesa i lične koristi. Imenovani, ističući prigovor o navodnoj uzurpaciji ustanove, svesno zanemaruje sopstvenu primarnu obligaciju koja proističe iz zasnovanog radnopravnog odnosa i stečenog nastavnog zvanja, a koja se ogleda u imperativu očuvanja akademskog integriteta i profesionalne etike.

Njegovo postupanje moralo bi biti usklađeno sa načelom zakonitosti, uz striktnu primenu mera usmerenih ka zaštiti ugleda visokoškolske ustanove i digniteta zdravstvene struke, uz punu individualnu materijalnu i disciplinsku odgovornost za preduzete radnje i učinjene propuste. Suprotno navedenom, imenovani teži održavanju "*statusa quo*" zasnovanog na flagrantnom nepoštovanju pozitivnopravnih propisa i etičkih standarda. Posebno se ukazuje na nedopustivost ovakvog činjenja u situacijama u kojima se imenovani pojavljuje kao neposredni akter, a koje su u direktnoj koliziji sa važećim normativnim aktima i postulatima profesionalne etike.

Polazeći od načela savesnosti i profesionalne etike, imenovani profesor Stojković snosi ne samo moralnu već i profesionalnu odgovornost da stručnoj i opštoj javnosti pruži obrazloženje u pogledu pravnog osnova svog radno-pravnog statusa i zdravstvene delatnosti na Medicinskom fakultetu u Beogradu. Pravna relevantnost ovog pitanja ogleda se u činjenici da imenovani ne poseduje naučni naziv doktora nauka iz naučne oblasti za koju je biran na Medicinskom fakultetu u Beogradu kao i da je sam postupak izbora izvršen primenom Pravilnika Biološkog fakulteta, uprkos izričitom zahtevu konkursa za ispunjenost uslova u skladu sa Pravilnikom o uslovima, načinu i postupku sticanja zvanja i zasnivanja radnog odnosa nastavnika i saradnika Medicinskog fakulteta Univerziteta u Beogradu. Takođe, postavlja se pitanje legitimnosti obavljanja zdravstvene delatnosti u okviru Fakulteta, imajući u vidu da imenovani nije upisan u registar nadležne komore zdravstvenih radnika, čime se direktno krše imperativne norme Zakona o zdravstvenoj zaštiti.

Evidentno je da profesor Stojković, usled primarne vokacije u naučnoj disciplini biologije, manifestuje odsustvo adekvatne kognicije o činjenici da je lekarska profesija "*ex lege*" podvrgnuta specifičnom režimu medicinske etike i deontologije, koji egzistira kao "*lex specialis*" u odnosu na opšti pozitivnopravni okvir. Takodje ostvarivanje prava na kritički osvrt prema radu organa fakulteta ne abolira profesora Stojkovića od obligacije da manifestuje dužnu pažnju i poštovanje hijerarhije pravnih akata, počev od Ustava kao najvišeg pravnog akta, preko zakonskih rešenja, do podzakonskih akata i opštih akata ustanove, čak i u situacijama kada su predmetne norme u koliziji sa njegovim subjektivnim pravima ili ličnim interesima.

S poštovanjem,

Dr Marko Lens